

ГЛАВА XIII.

Радость на единъ добръ отецъ

Кнѣзь-а слѣдъ малко доде. Благородіе-то се показваше на лицето му Станъ-а на тѣлото му бѣше высокъ, а нрава му благороденъ.

Щомъ влѣзи и се поклони: на стареца съ голѣмо почитаніе, когото бѣше видѣлъ и други пѣть. Помоли го да влѣзи въ стая-тъ, кол-то беше приготвѣна зарадъ него.

Помоли го да сѣдни, и повѣлѣ да донесѣтъ отъ негово-то вѣно, като подаде на стареца неднѣ чашѣ, послѣ пи и той въ здравіето му.

Слѣдъ тѣи му рече. « Покланѣм-
« тисе сърдечно, достопочтенный ми от-
« че. Вото съмъ вѣрѣлъ единъ толкози